

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Ústav translatologie

Bakalářská práce

Andrea Bačiková

Komentovaný překlad, Alicante y su provincia, autor Luis Seguí Asín

Annotated translation, Alicante y su provincia, by Luis Seguí Asín

Praha, 2010

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Jana Králová, CSc.

Poděkování

Ráda bych poděkovala Prof. PhDr. Janě Králové, CSc. za vedení mé práce a cenné rady.

Prohlášení

„Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou/diplomovou práci vypracoval(a) samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů, literatury a dalších odborných zdrojů.

V Praze, dne 18.8.2010

Andrea Bačíková

Anotace

Bakalářská práce bude obsahovat komentovaný překlad textu ze španělského jazyka. Text byl vybrán z Průvodce po Alicante a přeloženy z něj budou tři podkapitoly z celku Provincie Alicante. Úvodní část bakalářské práce bude spočívat v analýze textu originálu. Část komentáře bude věnována možnostem překladu vlastních jmen, jejichž překlad je v bakalářské práci zásadní. Další část komentáře nastíní překladatelská řešení na úrovni jednotlivých textových rovin. Z hlavní části překladu budou v bakalářské práci vyděleny doplňující články. Ty budou číslovány chronologicky, podle jejich zobrazení v textu originálu a umístěny za hlavním textem.

Annotation

This bachelor thesis includes an annotated translation from the Spanish language. The text was chosen from a Guide-book to Alicante. Three chapters from the part about the province of Alicante are translated. The opening part of the bachelor thesis consists of an analysis of of the original text. A part of the annotation is dedicated to the possibilities of translation of proper nouns. The translation of proper nouns is fundamental to this bachelor thesis. The next part of the annotation foreshadows some translation solutions in the area of different textual levels. Supplementary texts are separated from the main text in this bachelor thesis. They are numbered in chronological sequence according to their notation in the original text as well as according to their placement behind the main translated text.

Klíčová slova

PROVINCIE ALICANTE, PRŮVODCE, VLASTNÍ JMÉNA

Key words

THE PROVINCE OF ALICANTE, GUIDE BOOK, PROPER NOUNS

Obsah

Úvod.....	6
Text překladu.....	7
Doplňující články.....	27
Komentář k překladu	Chyba! Záložka není definována.
1. Analýza originálu	36
1.1. Funkční charakteristika textu	36
1.2. Autor textu	38
1.3. Adresát textu	39
1.4. Jazykové prostředky	39
1.5. Výstavba a členění textu	40
1.6. Intertextualita	40
2. Překladatelské problémy na různých jazykových rovinách	41
2.1. Lexikální rovina	41
2.2. Rovina gramatiky a syntaxe	46
2.2.1. Polovětné vazby	46
2.2.2. Dělení dlouhých souvětí	50
2.2.3. Aktuální členění větné	53
2.3. Stylistická rovina	54
2.4. Grafické prostředky	55
Závěr	56
Seznam použité literatury	58

Úvod

Náplní mé bakalářské práce bude překlad španělského textu a následný komentář tohoto překladu. Budu se snažit zachovat autorův záměr a invariantní informaci z výchozího jazyka. Vzhledem k povaze textu se zaměřím na překlad vlastních jmen (většinou půjde o vlastní jména zeměpisná). A pokusím se nastítnit několik možných řešení. Při překladu těchto vlastních jmen budu klást důraz na zachování identifikační funkce překladu, která je pro čtenáře velmi důležitá. Text originálu se zabývá oblastí mě poměrně neznámou. Bude tedy nutné ověření všech zásadních informací, aby nedošlo k mystifikaci čtenáře. Jelikož byl text překladu určen primárně španělskému čtenáři, zaměřím se i na možnost nepochopení ze strany čtenáře českého a tato místa v textu se budu snažit učinit srozumitelnějšími.

Jako překladový text pro svou bakalářskou práci jsem si na radu vedoucího své práce vybrala průvodce *Alicante y su provincia (Con un completo apartado de recomendaciones de turismo rural)*. Autorem této publikace je Luis Seguí Asín, Španěl, žijící ve městě San Juan de Alicante. Vydána byla v nakladatelství EDITORIAL EVEREST. S.A. roku 2001 v Leónu. Pro překlad jsem si vybrala kapitolu ALICANTE PROVINCIA, z níž jsem překládala podkapitoly 1, 2 a 3.

Text překladu

Alicante

a jeho provincie

Luis Seguí Asín

S odděleným souborem doporučení z oblasti venkovského turismu.

Provincie Alicante

Prostřednictvím námi doporučených pěti okruhů je možné poznat nejzajímavější enklávy provincie Alicante a krajinnou rozmanitost pro ni charakteristickou. Z metropolitní oblasti hlavního města se dostaneme až k bažinám oblasti Costa del Sur. Projedeme přes přímořskou oblast La Marina (Alta - Horní, Baja - Dolní), La Montaña, údolí Valle de Vinalopó poseté hrady a oblast Vega Baja del Segura s jejím bohatým památkovým dědictvím.

1 Santa Faz, starobylý kraj a blízké hory

Z náměstí Plaza del Mar vede z Valencie na sever vjezdová silnice (CN-332). Po průjezdu viaduktem, který vévodí nádraží Estación de la Marina a čtvrti Sanqueta, kde se nachází nový kongresový palác Palacio de Congresos, se před námi zhruba po sedmi kilometrech rozprostře široký kruhový objezd. Ten překonává koryto řeky Juncaret a byl vystavěn u památníku sochaře Arcadia Blasca, který je věnován Svaté Relikvii a jejímu uctívání. U příležitosti oslavy druhého velikonočního čtvrtku se na zdejší pouti každým rokem shromažďuje na dvě stě tisíc obyvatel Alicante. Scházejí se tu, aby uctili plátno svaté Veroniky, Svatou Relikvii, která v sobě podle tradice nese obtisk Kristovy tváře.

Mineme-li památník můžeme po necelých 200 metrech na dalším kruhovém objezdu Ronda de San Vicente odbočit k pláži San Juan nebo k obci San Vicente. Pokud se vydáme tímto směrem, dostaneme se k usedlosti, ve které se nachází **klášter Santa Faz**. Zdejšímu náměstí vévodí kostel - sídlo výstavy pojmenované „La Santa Faz de las imágenes“. Roku 1776 jej dokončili José Terol a mnich Francisco Cabezas. Kostel sestává pouze z jediné lodi s valenou klenbou a z kopule s modrými glazovanými taškami. Byla navržena tak, aby byla zvenčí bez problémů viditelná. Uvnitř líčí soubor východošpanělského

baroka a množství darovaných obrazů příběhy poutí a královských návštěv, které se zde uskutečnily po dobu celé jeho historie. Například maketa korábu Victoria a mozaika věnované mořeplavcem Elcanem jako výraz vděčnosti za překonání hrozných strastí, kterými se svou posádkou prošel, když poprvé obeplul zeměkouli.

Silné kouzlo má i Trasagario, do kterého se vstupuje přes sakristii. Trasagario přechovává jedny z nejlepších ukázek valencijského malířství ze 16. století. Plátna malíře Juana Conchillose zachycují příběh Svaté Relikvie Santa Faz a jejích zázraků. To vše najdeme mezi sochařskou výzdobou umělce Josého Vilanovy. V jednom ze šesti výstavních sálů je umístěn oltář a komůrka s relikviářem Santa Faz, který je možné otevřít pouze v souladu se složitým Protokolem předepsaným stanovami sestavenými již roku 1636.

U chrámu se tyčí **obranná věž Torre de Defensa**, vystavěná k ochraně kraje a občanů sousedících s klášteřem před útoky berberských pirátů. K nim došlo například 17. března 1540 a 24. března 1550. Oba útoky provedl pirát Dragut, který vždy využil poutí, aby se svými 277 přívrženci vydrancoval zdejší usedlost, městečko San Juan a zajal vězně.

Přes velký kruhový objezd umístěný za chrámem Santa Faz se po necelém půl kilometru po silnici CN-340 dostaneme do **města San Juan**, v němž žije celkem 18 000 obyvatel. Ve městě jsou stále patrné pozůstatky iberského osídlení i stopy, které po sobě zanechali Řekové, Féničané, Kartáginci, Římané a Vizigóti. Zdejší osada dostala jméno Beniallí a byla zde vystavěna mešita. Ta byla v roce 1601 vysvěcena a přestavěna na současný farní chrám. San Juan tvoří část oblasti Alicante od roku 1252. Roku 1593 byl Filipem II. jmenován „sídlem Královské University“ a již roku 1775 získal nezávislost na hlavním městě.

Na jeho centrální široké třídě Rambla nalezneme rozlehlý trh s uměleckými předměty, pestrou nabídku možností občerstvení a na hradbách velká obchodní centra, která slouží k zásobování města

Alicante. Pokračujeme dál do areálu Kampusu neurověd University Miguela Hernándezze v Elche (el Campus de Ciencias de la Salud de la Universidad de Neurociencias). V tomto areálu se nachází fakultní nemocnice (Hospital clínico), lékařská fakulta (la Facultad de Medicina) a Institut neurologie (el Instituto de Nerorociencias), podřízený Nejvyšší radě vědeckého výzkumu. Institut je světově uznávaným průkopníkem postupů v záležitostech týkajících se tohoto oboru.

Po necelém kilometru dorazíme po silnici CN – 340 do města **Mutxamel** (toto jméno pochází z arabského slova Mustama – trh a kastilské zdobněliny `el`, což může být překládáno jako „tržišťátko“). Založeno bylo roku 1513 spolu s farním kostelem El Salvador poblíž věže sloužící jako úkryt a obrana pro místní obyvatele. Město má v současnosti 17 000 obyvatel, žijících především z odvětví průmyslu a obchodu. Zemědělství zde však zdaleka neupadá. Soustředilo se na pěstování rajčat pro konzervářský průmysl na rozsáhlých plantážích. Aniž bychom sjeli ze silnice, mineme **farnost El Salvador** s velmi zajímavou gotickou věží ze 14. století a k ní přistavěnou **Věží obranou**. Tato věž je nejstarší v la Huertě (byla vystavěna již roku 1513). Její jednotlivá poschodí nesou křížové klenby.

Souběžně se silnicí CN-340 vede třída **Avenida de Carlos Soler**, na které se nachází zajímavý obchod a radnice. Ulice Denia dovede návštěvníky výpadovkou na Alcoy k *Poble Nou* s **palácem Palacio de Peñacerrada** z 18. století. Svým krásným průčelím se symetrickými proporcemi tvoří centrum Puebla Nueva. Původně se jednalo o Majorátní panství založené roku 1687 markýzem z Peñacerrada. V paláci jsou ukryty pracovny, knihovny, hudební sály, tančírny, místnosti zdobené čínskými malbami, kaple, kuchyně, jídelna a ložnice.

Po výjezdu z města zamíříme po dálnici A-7 k moři po silnici souběžné s korytem řeky Río Seco se zbytky kanálů a středověkých

hrází. Koryto řeky vpravo lemuje starobylý Pantanet, nádrž vystavěná v roce 1842.

Blízká pohoří

Příští odbočka upozorňuje na město **Busot**, do kterého se dostaneme po silnici CV-773. Tato silnice vede kolem zástavby Bonalba s golfovým hřištěm a restaurací, dále směřuje do obce Busot ležící na úpatí působivého horského masivu *Cabecó*. Před příjezdem do města sledujeme ukazatele cesty. Nadmořská výška, ve které se nalézají **jeskyně Canelobre** zde dosahuje 700 metrů. Zdejší jeskyně ukrývají největší jeskyní klenbu na území Španělska, dosahující ve své ose až 100 metrů, a jsou v ní k vidění i velké stalaktity. Tyto stalaktity daly svou podobou svícnu jeskyním jméno. Vznikly již před sedmi miliony let. V jeskyni panuje stálá teplota 18°C. Procházku mezi stalaktity a stalagmity, trvající 40 minut, nám zpříjemní citlivé osvětlení a okolní hudba. Jeskyně se při reprezentativních příležitostech a koncertech mění v jeviště. Při východu z ní se doporučuje vyšplhat na rozhlednu Mirador de las Cuevas, kde se před námi otevírá panorama kraje Alicante. Spatříme záliv a hory, které jej obklopují.

Pohoří La sierra del Cabeçó dosahuje nadmořské výšky až 1 207m a na západě odhaluje svůj strmý svah s hlubokými prohlubněmi. Ty představují opravdovou výzvu pro horolezce. Nalezneme zde množství horských hřbetů, vrcholků, skalisek a jeskyní. Na jeho severní straně vyvěrají na povrch četné prameny. Některé i s termální vodou, jako například v nedalekém městě **Aigües**, tradiční letní residenční lokalitě, jejíž klid a borové háje v roce 1816 přispěly k rozhodnutí o výstavbě lázní. Ty ale již nejsou v současné době funkční.

Pokud budeme při výjezdu z města Mutzamel pokračovat po silnici CN-340 směrem do *Jijony*, můžeme se vydat po delší a pozoruhodnější cestě. Město Jijona se rozkládá pod *pohořím Sierra de la Peñarroya*, které se směrem na sever napojuje na *pohoří Sierra de la Carrasqueña*, jehož nejvyšším vrcholkem je 1 226 metrů vysoká hora *Peña Migjorn*.

Jijona nebo také **Xixona** (7 600 obyvatel) byla hraničním městem. Na hranici *Aragonského království* se ocitla po podepsání smlouvy *Tratado de Almisra*. Její jméno bylo odvozeno z latinského slova ‘Saxum’, což v překladu znamená skála nebo skalnatá hora. Krátký výstup nás přivede na vrcholek kopce, kde se ve výšce 570metrů nad mořem nachází *hrad*. Na svém západním úbočí je odříznut více než stometrovou průrvou. Věž *Torre Grossa* je jedinou stavbou arabského původu. Zbytek pevnosti je křesťanský. V roce 1258 byla pevnost dobyta panovníkem Jaimem II, aby si tak zajistil bezpečný postup dále k jihu. Vychutnejme si tedy pohled na rozlehlou krajinu ještě předtím než sestoupíme ke gotickému kostelu Panny Marie z 15. století a barokním chrámům *Conventu*, stejně tak jako k novému farnímu kostelu obrovských rozměrů.

Údolí Torremanzanas

Odbočením ze silnice CN-340 směrem k městu Alcoy po pouhých dvou kilometrech vstoupíme do světa zeleně, ve kterém převládají hory a lesní krajina. Do údolí stéká voda z pohoří, které jej obklopuje a uzavírá. Mezi tato pohoří patří Montahud, Rentonar a Grana. Nadmořské výšky vrcholů se zde pohybují v rozmezí mezi 1 100 a 1370 metry. Řeka Río de la Torre se prodírá územím zvrásněným roklinami a pahorky. Průměrné teploty jsou zde o šest stupňů nižší než na pobřeží a roční úhrn srážek přesahuje 600 mm. Porost tu tvoří husté borové lesy. Ve vzdálenosti 16 km od Jijony se nachází městečko **Torremanzanas (La Torre de les Macanes)** se 700 obyvateli. Vévodí mu věž Torre Almohade z 12. a 13. století, která si zasluhuje naši pozornost stejně jako velkolepý pohled z majáku Mirador de la Costa. Byla by škoda neokusit vodu z místních pramenů, neochutnat vynikající chléb tamějších pekáren, uzeniny z domácích řeznictví a panenský olivový olej z místních lisů. Pro ty otužilejší můžeme doporučit návštěvu Pozo de Nieve (Sněžná šachta - po dohodě s radnicí) v pohoří Sierra del Rentonar. Ta je jednou z nejlépe zachovalých šacht existujících v horách ve velkém počtu v provincii Alicante.

Pohoří Carrasqueña

Z města Jijona vystoupáme po silnici CN-340 směrem k městu Alcoy do pohoří Carrasqueta, které nám nabídne ohromující výhled na alicantskou krajinu a údolí Torremanzas. To se rozkládá mezi pohořími Rentonar (1215 m. n. m.), dels Plans (1331 m. n. m.) a Grana (1170m.n.m). Rozhledna poblíž hory Puerto (1020m.n.m.) nám poskytne místo k odpočinku a čas k obdivování zdejšího úžasného panoramatu.

2 Pláže

Severní pláže

Právě alicantské pláže proslavily pobřeží Costa Blanca (Bílé pobřeží) a také mu daly jméno. Poznávat je můžeme jak z automobilu, tak z tramvaje. Ta nás k nim dopraví v intervalu každých třiceti minut. Nastoupit můžeme na náměstí Plaza del Mar. Odtud jede tramvaj stále po pobřeží až do města El Campello. Pokud tuto cestu absolvujeme automobilem, vydáme se z Plaza del Mar směrem k Valencii a souběžně s pláží Playa del Postiguet se necháme vést směrem k Playas. Pojedeme kolem **stanice Estación de La Marina**, až se dostaneme k třídě Avenida de Villajoyosa. Poté, co vyjedeme na svahy „La Cantery“ dorazíme k pláži **La Albufereta**, která je známá specifičností svých vod, blahodárným ovzduším a připomínkami starobylého římského města Lucentum. To je dominantou čnicí na pahorku nad pláží (el Tossal). Jeho původní podoba zůstala zachována dodnes. Rozpoznáme zde městské hradby, ulice a budovy, které si můžeme projít a lépe porozumět tehdejšímu životu. Lucentum, které bylo opevněno již ve 3. století před Kristem, získalo v 1. století po Kristu statut města. Dodnes se dochovaly pozůstatky dvou lázní, síť kanálů, velká vstupní brána a chrám s původními chodníky, obložením, jádry staveb, zdívkou a strukturou. Z vrcholku, na kterém se nachází, můžeme pozorovat malou osamocenou zátoku. Původně byla vstupem na volné moře o velké rozloze. Kroniky uvádějí, že se v ní mohla otočit i čtyřstěžňová fregata.

Z mostu, který překlenuje soustavu kanálů rokle Orgegia, se můžeme vydat na procházku po jejím břehu. K tomu je nutná vhodná obuv. Vycházka po **Cabo de Las Huertas** je zhruba dva kilometry dlouhá a po ekologické stránce velmi zajímavá. Námořní klub Club Náutico Costa Blanca, pláž Almadraba a ohromné množství staveb sportovního přístavu nás dovedou až k samotnému mysu Cabo. Cestou k němu procházíme po nudistických zátokách Cala de los Judios, Cantalares a Palmeras. Na stěnách útesu jsou viditelné vrstvy posledního

geologického vrásnění. Za svou vypouklou formu, zubatý vzhled a prolákliny v deskách, ve kterých se zadržuje voda, vděčí větru. V malé výšce s sebou vítr nese částičky písku, které skálu narušují. Ta je posetá zkamenělinami, škeblemi, svijonožci, kraby a černými ježky. Těmto živočichům je však lepší se vyhnout. Po výstupu k mysu El Cabo můžeme pod majákem obdivovat rozlehlost pláží San Juan a Muchavista se 7 kilometry nekonečného písku, zastavěnými do posledního místečka v rozlehlé oblasti chráněných zálivem. Záliv je na severovýchodě uzavřen mysem Cabo de la Nao a horami. Ty obklopují rozlehlou plochu městské oblasti Alicante.

Obě pláže nabízejí velké množství služeb, což je učinilo hodny modré vlajky Evropské unie.

Z Albuferety jsme se autem nebo tramvají vydali po silnici Avenida Costa Blanca směrem ke středisku El Campello. Tato cesta nás dovede početnou residenční zástavbou, až do městského seskupení u pláže Playa de San Juan. Tímto seskupením můžeme poté projet přímo po pobřeží ulicí Avenida de Niza. **Pláž Playa de San Juan** se rozkládá mezi zástavbou, která proměnila tento starý mokřad, položený níže než je hladina moře, v jednu s prvních enkláv turismu ve Španělsku. K vidění tu jsou hotely, restaurace, zábavní centra, služby všeho druhu. Najít tu můžeme dokonce i 18ti jamkové golfové hřiště, na němž se dochovaly archeologické pozůstatky římského sídla. O této oblasti se mluví jako o zóně, do které se bude Alicante dále rozrůstat.

Pobřežní silnicí či tramvají objedeme mys El Cabo Azul a dostaneme se k městu **El Campello** (20 000 obyvatel). Během cesty musíme ještě překonat řeku Río Seco v jejím ústí. Po již zmíněném **Carrer del Mar** se vydáme hledat Paseo Marítimo. Na jeho počátku stojí Monumento al Pescador (Památník rybářů). Paseo Marítimo je doslova obsypáno restauracemi. Poblíž se nachází přístav s burzou, na které se každý večer konají dražby ryb určené pro veřejnost. Zúčastnění tak tak mohou nabízené ryby ochutnávat v malém množství. Na konci se nachází Club Náutico, nad kterým se tyčí **věž Illeta**, vystavěná

k obraně před nepřátelskými nájezdy pirátů na **ostrov Illeta dels Banyets**, 3 500 let staré archeologické naleziště. Symbolem pobřežní turistiky je věž La Torre de El Campello. Nalezneme zde 23 kilometrů pláží, krásnou zástavbu a početnou nabídku atraktivních restauračních zařízení. Ve městě El Campello se 16. července slaví svátek Virgen de Carmen. Rybáři, námořníci, profesionálové i amatéři vyjíždějí na svých vyzdobených lodích doprovodit obraz Patronky moře, který je umístěn na rybářské lodi a je předmětem jedinečného procesí po celém širém zálivu El Campella. Stovky rybářských lodí, jachet a plavidel různého vzhledu doprovázejí Pannu v překrásném zástupu, který o sobě dává vědět sirénami a vlajkami roztaženými v lanoví. Pro Fiestas de Moros y Cristianos, které se konají se kolem 15. října ve městě El Campello, (Slavnosti Arabů a křesťanů) je charakteristické vylození. Ve člunech s vesly a plachtovím, na kterých vlají prapory s půlměsícem, připlouvají arabští útočníci. Přijíždějí až k pláži pod věž Isleta, která je bouří výstřelů z kanónů a z hákovnic za úsvitu bráněna.

Jižní pláže

Jižní výjezd z Alicante (CN-340) nás na světelné křižovatce svede na silnici CN-332 směřující k letišti a městu Torrevieja. Při zvolení této cesty projedeme mezi plážemi Agua Amarga, Salvador a turistickou oblastí Urbanova ležící u letiště. Zakrátko dorazíme do města El Atlet, ve kterém se nacházejí pláže Arenales del Sol a Carabasí.

Na jihu zálivu Alicante začíná oblast o rozloze 1 850 hektarů, dříve známá jako pláže Playa de Salvador, Playa Carabasí a mys Cabo de L'Aljub. Tato oblast je tvořená sledem skalnatého pobřeží, rozsáhlým písčitém terénem, solnými lagunami a výběžkem, který tvoří mys Cabo de Santa Pola. Na pláži Arenales del Sol se rozprostírají obrovské duny, které dosahují výšky až 30 metrů. Jsou pokryty přirozeným porostem vysokých středomořských křovin. V úvalech, v blízkosti majáků, je jedna z nejbujnějších vegetací celého alicantského pobřeží.

V blízkosti těchto pobřežních oblastí se po obou stranách silnice Alicante-Cartagenan rozprostírají dvě přírodní nádrže obklopené

seskupením houštin. Nejvýznamnější z nich je přírodní výskytišťe Paraje Natural de **Clot de Galvañ**. Na jeho březích roste bujná vegetace solných lagun vytvářející hustou oázu. Tyto podmínky zde umožňují bohatý a rozmanitý výskyt vodního ptactva. Celá oblast nabízí rozlehlé pláže, které se rozprostírají mezi mysem Calabrada v zálivu Alicante a pláží Santa Pola. Když budeme po našem okruhu pokračovat dále, spatříme po sestoupení z pohoří Sierra de Santa Pola velký záliv. Doba, kdy byla tato kotlina úplně zaplavena mořem, je vzdálena již miliony let.

Santa Pola (21 000 obyvatel), je především námořnickým městem. Její bohatou historii dokládají iberské a řecké pozůstatky. Mezi ně patří zříceniny starověkého města *Portus Illicitanus*, římský dům a továrna na solené maso, hrad a strážní věže. Za své jméno vděčí latinskému pojmenování Sancta Paula. První obyvatelé do něj přišli již ve třetím tisíciletí před naším letopočtem. Později bylo město sídlem Iberů. Římané jej proměnili v jeden ze stěžejních přístavů pro zámořský obchod a dali mu jméno *Portus Illicitanus*. Během znovudobývání těchto oblastí ubývaných Araby a opevňování proti nájezdům pirátů, bylo založeno současné centrum tohoto města. Díky privilegovanému umístění se hlavní činností obyvatel stal rybolov. Konečný rozkvět města Santa Pobra nastal v šedesátých letech dvacátého století. Právě v této době se město začalo naplno věnovat turismu.

U radnice na náměstí Fernándeze Ordóñeze nalezneme Městské akvárium. V jeho útrobách se seznámíme se středozezemním rostlinstvem a zvířenou. Na 707 metrech čtverečních je umístěno devět velkých akvárií, které obsahují až 200 metrů krychlových mořské vody. Plave v nich přes sto různých živočišných druhů. Poblíž se nachází hrad **Castillo Fortaleza**, monument určený k obraně dokončený roku 1557. Pověření k jeho výstavbě vydal čtyři roky předtím valencijský místokrál Bernardino de Cárdenas, vévoda z Maquedy a Pán z Elche. Jedná se o stavbu čtvercového půdorysu, doplněnou dvěma hradbami na severozápadním a jihovýchodním rohu. Na protějších rozích

bývaly pevnostní věže. V jejich nitru, stejně jako v hradbách a lodích krytých klenbami, byla umístěna obydlí určená pro posádku. Dveřní otvory vnitřního patia jsou natřené namodro, v souladu se zvyky středomořských vesnic. Ty takto z domů vyháněly zlé duchy.

Když bylo dílo dokončeno, usadila se zde 33 členná posádka spolu se svými rodinami a dělostřelectvem na hradbách. Poté naplno sloužilo k obraně před případnými pirátskými útoky. Uvnitř se také nalézá kaplička zasvěcená místní patronce Virgen de Loreto.

Hrad tvořil součást pobřežní obrany obyvatel města Elche, která byla doplněna obranými věžemi Carabasí, Atayola (poblíž současného majáku), Esvaletes, Tamarit v solivarech a věží Isla de Santa Pola.

V jižním křídle prvního podlaží sídlí **Muzeum archeologie (Museo Arqueológico)**, v jehož prostorách jsou vystaveny pozůstatky ze starobylého přístavu *Portus Illicitanus*. Ty pocházejí z doby od čtvrtého století před Kristem do prvního století po Kristu. **El Museo del Mar (Muzeum moře)** zabírá dvě sousední místnosti. Prohlédnout si zde můžeme předměty pocházející z námořnického života a jemu pomocných řemesel. Uvnitř je vystaven model zálivu a městské oblasti. Nezanedbatelná část je věnována lodím, rybolovu a námořnickému kulinářství.

Když se vydáme dále po silnici Avenida de Elche nalezneme v **Palmovém parku (Parque del Palmeral)** pozůstatky starobylého města *Portus Illiciatanu*, s hradbami patřícími obydlím z období mezi prvním až čtvrtým stoletím po Kristu i hradbami významné římské rezidence.

V přístavu spatříme nejprve vrcholky objektů patřící sportovním zařízením a na jeho konci velký dok Levante. Ten je domovským přístavem první středozevní španělské rybářské flotily. Budovy Casa del Mar a Cofradía de Pescadores jsou obě soustředěny u vstupu do výhradně rybářského přístavu. Dok byl značně rozšířen v letech 1916

až 1932. Mezi lety 1958 a 1964 byl postaven současný dok a zpevňovací hráz.

Procházka po molu nám přiblíží život námořníků a rybářů. Flotila se základnou ve městě Santa Pola čítá přes 150 lodí, z nichž polovina dosahuje hrubé tonáže mezi 20 až 100 tunami a 17% více než sto tun. Ty největší lodě rybaří na širém moři, například v oblasti kolem ostrova Terranova, v Canario Sahárico nebo v jižním Středomoří.

Odpoledne připlouvají lodě, které přes noc rybařily v zálivu a vykládají své úlovky. Příjmy námořníků bývají stanoveny „a la parte“ neboli „podílově“. To znamená čisté rozdělení zisku podle rozličných úředních sazebníků, které určují platové skupiny. O něco později otevře burza Lonja své brány a návštěvník se bude moci zúčastnit aukce a koupit si ryby podle svého gusta.

Při návratu do města Santa Pola vyjíždíme z přístavu ulicí Astilleros a pokračujeme po silnici Avenida de González Vicens podél pláže Playa de Levante. Směrem na východ leží zálivy Santiago Bernabéu se třemi dalšími, které chrání klidné pláže.

Pláž Varadero následuje Santa Pola del Este. Tato zóna je považována za turistickou oblast národního významu. Skály zde střídají pláže s jemným pískem a v Bancal de la Arena se u mysu Santa Pola pod majákem rozprostírá pláž obklopená vegetací a borovicemi. Tuto oblast si velmi oblíbili milovníci létání na rogalech. Směrem na jih po silnici Avenida de Blasco Ibáñez se hned vedle přístavu rozprostírá pláž Gran Playa. Pro malou hloubku a příjemnou povahu je často vyhledávána rodinami s dětmi. Následují ji pláže Lissa, Tamarit a přírodní pláž, na kterou se dá dostat pouze pěšky. Město opustíme tak, že na kruhovém objezdu odbočíme na silnici CN-332 vedoucí k městu Guardamar, od kterého nás dělí pouhých 16km. Po pravé straně náhle spatříme solné laguny Salinas de Braç del Port. Pozornost na sebe zajisté strhne kolonie nepokojných plameňáků a dalších ptáků, kteří přezimují v Santa Pole, ve městech Hondo, La Mata a v Torrevieja. Na

příští projížděce si tak vychutnáme Paraje de las Salinas a budeme moci pozorovat hráze tvořené pobřežními dunami.

3 Přímořská krajina

Poté, co projedeme El Campellem, vyprahlou krajinou oblasti Marina Baja, porostlou středozevními křovinami a borovými lesíky, nás silnice CN-332, souběžná s dálnicí A-7, nasměruje do města Villajoyosa (La Vila Joiosa). Strmé pobřeží po pravé straně ukrývá zátoky Llomari, Coveta Fumá, Amerador, Venta Lanuza, el Charco, La Caleta a El Paradís. Některé z nich jsou chráněny strážními věžemi. Každá ze zátok je poznamenána turistickou zástavbou, což přispívá k požitku z pláží, které jsou zde ukryty. Město Villajoyosa, La Vila Joiosa s 26 000 obyvateli se může pochlubit 12 km dlouhým pobřežím, z něhož celé 3,5 km tvoří pláže. Na samém jeho konci leží pláže La Caleta a El Bol Nou, odříznuté od světa a osamocené. Ještě než dorazíme do města, pokračujeme po pláži Paradís a po zdejší nejdelší pláži Playa Centro. Za přístavem nalezneme pláže Almadraba, Estudiantes, Tío Roig a pláž Torres. Ta se rozprostírá v deltě stejnojmenné řeky u římského hřbitova.

Osada El Paraíso předznamenává příjezd do **města La Villa Joiosa**, které spatříme ještě před přejetím širokého mostu přes řeku Río Amadorio. Barevné domy čnící nad řekou jsou k vidění také v historické čtvrti a na pláži. Říká se, že námořníci po dlouhém odloučení rádi rozeznávali své domovy již ze širého moře. Ve středu města vstoupíme ulicí Calle Mayor do starobylé středověké centrální části města a dojdeme k radnici (Ayuntamiento) a kostelu Iglesia Fortificada de la Asunción. Kostel je vystavěn v katalánském gotickém stylu. Jsou u něj patrné zbytky renesančních hradeb. Na tomto místě se mohlo rozkládat iberské město přeživší až do 6. století před naším letopočtem, kdy se tu usadila kultura římská. Z té se dochovala také věž Torre de San José, nejlépe zachovaná hrobka v oblasti Comunidad

Valenciana. Tato hrobka stojí u velké římské zásobárny vody v Partida de Torres (tři kilometry směrem k městu Benidorm). Dále se zde uchovaly nepřehlédnutelné vily Xauxalles a Plans. Povýšení na město bylo Vile Joiose uděleno spolu s dalšími devíti římskými městy známými ve oblasti Comunidad Valenciana. Při sestupu po Costera del Mar se před námi na Paseo Marítimo u pláže Centro otevírá veselé náměstí Plaza de San Pedro. Nalevo horizont protínají přístavní budovy. Chvilí předtím, než dorazíme na místo, nás schůdky šplhající po zahradě de *Les Ribetes* dovedou k silnici CN-332. Tu budeme muset přejít, pokud chceme spatřit **muzeum Museo Municipal Arqueológico y Etnográfico (Městské muzeum archeologie a etnografie)**. Uvnitř se nachází jeden ze čtyř zlatých orientálních náhrdelníků z 6. století před naším letopočtem, vyskytujících se na Iberském poloostrově a nespočet dalších předmětů ze všech kultur, které se ve městě Villajoyosa usídlily.

Villajoyosa znamená v latinském překladu „Veselé město“, a takoví zdejší obyvatelé zajisté jsou, a to velmi - oslavy Arabů a křesťanů se těší velké mezinárodní turistické oblibě, což dokazuje jejich průběh. Konají se v červenci, a vyloďení je na nich připomenuto předvedením opravdové námořní bitvy. Z místní přestupu na linku č. 4 do Terra Mítica nebo městského centra Benidormu. Ze zastávky Villajoyosa je to do Benidormu pouhých 10 km. Po příjezdu spatříme **Casino Mediterráneo**, které nabízí výstavní sál, velmi kvalitní restauraci, představení a herní místnosti. Těsně před příjezdem otevře zátoka **Cala de Finestrat** cestovateli pohled na velké turistické kuchyně je třeba ochutnat skvělé, typicky upravené pokrmy z ryb jako například: *Arrós amb llampuga a Caldero de peix*. Výrobky uměleckých řemesel je možné obdivovat každý čtvrtek na malém trhu pod širým nebem, který připomíná arabské „zoco“ (náměstí) nebo v továrně Fábrika de Redes, ještě předtím než byla výroba konopných vláken nahrazena vlákny umělými. Hlavním zdejším řemeslem je výroba čokolády. S tou začali místní, když z kakaa, které na konci 19.století dovezli mezkaři, vyrobili *Xocolate a la pedra*. V současnosti konkuruje pět čokoládoven

působících ve Villajoyose výrobou rozličných a lahodných druhů čokolády nejvýznamnějšími nadnárodním koncernům.

Tramvajová linka č.3 začínající ve stanici Villajoyosa vede do Benidormu, s možností přestupu na linku č. 4 do Terra Mítica nebo městského centra Benidormu. Ze zastávky Villajoyosa je to do Benidormu pouhých 10 km. Po příjezdu spatříme **Casino Mediterráneo**, které nabízí výstavní sál, velmi kvalitní restauraci, představení a herní místnosti. Těsně před příjezdem otevře zátoka **Cala de Finestrat** cestovateli pohled na velké turistické středisko, jakým je Benidorm, s významnými podniky, hotelovými komplexy, službami všeho druhu a osamocenou pláží se zlatavým pískem. Ta je chráněna pahorkem Tossal, jemuž vévodí strážní věž Aguiló pocházející z 16. století. Z věže si můžeme vychutnat úchvatný panoramatický výhled na záliv **Benidorm**, jehož turistická lákadla začínají na **pláži Playa de Poniente**. Předeseílá je padesátipodlažní hotel Bali s 500 pokoji. Zde se pláž Poniente proměňuje v místo pobytu a odpočinku. Dochází zde k obnově přírody a opět je zde vytvářen prostor pro plážový písek. Benidorm se svými stálými 60.000 obyvateli disponuje ubytovací kapacitou pro 400.000 osob s 33.000 místy ve 142 hotelech, s 18.000 místy v 5.204 aparthotelech, s 5.000 místy v devíti kempech a nespočtem budov apartmánů určených ke krátkodobému pronájmu. To vše zde obstarává 72 cestovních kancelář. Není tedy divu, že odtud plyne 40% z celkových příjmů z turizmu na pobřeží Costa Blanca.

Výstavba turistických komplexů zde proběhla v rámci Generálního plánu pro městskou výstavbu. Ten je světovým příkladem města s velkým množstvím výškových budov, mezi nimiž byla zachována dostatečná vzdálenost a pásy zeleně, aby zde návštěvníci nikdy nepocítili úzkost jako ve městech s vysokou hustotou obyvatel.

Z místních pláží můžeme zahlédnout 700 metrů dlouhý ostrov **Isla de Benidorm**. Je možné jej navštívit při námořních exkurzích vyplouvajících z přístavu. Ty se uskutečňují na všech typech lodí.

Jedinými budovami na ostrově jsou maják a výletní restaurace. Na severním svahu hnízdí tisíce vlaštovek mořských a jiřiček skalních. Dále tu objevíme pávy a divoké slepice. Malá ukrytá poklidná pláž tu poskytuje útočiště návštěvníkům prchajícím z přelidněných příměstských pláží. Zdejší vegetace je ukázkou středomořské flóry a zdejší podmořské bohatství již překvapilo nejednoho potápěče.

Město Benidorm (toto jméno bylo odvozeno od slova Benidharim, pocházejícího z arabské jazykové rodiny, jejíž příslušníci toto místo kolonizovali) mělo na počátku minulého století 3.500 obyvatel, kteří se živili převážně zemědělstvím v nížinách a lovem tuňáků. K lovu tuňáků užívali rozsáhlou kruhovou síť taženou mnoha loděmi. Dnes si město zaslouží procházku po jeho širokých bulvárech či po osamělých uličkách starobylého historického jádra. Ať se zde cestovatel vydá kamkoli, v kterýkoli den či roční období, setká se s velmi živým městem. Starobylé centrum se nachází na kopci *Canfali*, jehož rozhledna nabízí nádherný panoramatický pohled na záliv a pláže Levante a Poniente (o délce 2 a 3,5 km). Kolem tržiště Mercado Municipal se v historickém centru soustřeďují ulice Forn y Dels Gats, Los Limones, Tomás Ortuño nebo Parra. Z tohoto místa se rozpíná **park Parque de L'Aigüera**, navržený Ricardem Bofillem. Na území parku sídlí ve dvou rozlehlých budovách **radnice (Ayuntamiento)**. Její zvláštností jsou „las lamas“ neboli skleněné automaticky nastavitelné pláty na průčelí. Tyto pláty samy mění intenzitu venkovního světla a zapojují elektrické osvětlení pouze tehdy, je-li to zapotřebí. Do těchto plátů (neboli „lamas“) je vepsáno jméno každého z 62.000 registrovaných obyvatel (podle posledního sčítání radnice). V přízemí je umístěna **Casa de Cultura**. Park je místem procházek a centrem představení, koncertů, akcí a dokonce i samotného hudebního festivalu Festival de la Canción. Ten znovu ožil v devadesátých letech minulého století. Dále zde bylo otevřeno **zemědělské muzeum Museo Agrícola**, které přibližuje život v Benidormu před turistickým rozmachem. Po třídě Martínez Alejos určené pouze pro pěší a lemované obchody se dostaneme až k **pláži Playa de Levante**, která

nabízí pastvu pro oči, s širokým bulvárem mezi pískem a sledem restaurací a kaváren s živou hudbou po celý rok. Souběžně s tímto bulvárem vede městem Avenida del Meditteráneo s rušnými obchůdky a příjemnými kavárnami. Končí až na rohu Rincón de l'Oix, pestrém seskupení budov a hotelů, jemuž vévodí věž Torre Lugano. Tato dvačtyřicetipodlažní obytná budova s byty a apartmány dosahuje nadmořské výšky 220 metrů. Během procházky městem je prakticky kdekoli možné navštívit některé ze zdejších 400 restauračních zařízení a podle libosti si vybrat z kuchyní rozličných koutů světa. I ceny jsou zde různé: do rukou se vám tu dostane menu od toho nejlevnějšího až po to nejdůmyslnější. Kromě deseti minizábavních parků v Benidormu nalezneme i 4 velké zábavní a dobrodružné tematické parky – **Terra Mítica, Terra Natura, Mundomar a Aqualandia**.

TEMATICKÉ PARKY

K **parku Terra Mítica** se dostaneme vlakem z nádraží La Marina a od roku 2007 už i tramvají (linka č.4). Park se může pochlubit rozlohou milionu čtverečních metrů s tematickými oblastmi pojmenovanými *Řecko, Řím, Afrika, Ibérie a ostrovy*. To vše na velkém jezeře, které symbolizuje *Středozezí*. Můžeme zde zhlédnout 6 představení: *Pyramida, Arabové a Křesťané, Divadlo Telémaco, Simulátor Olympie, Gladiátoři budoucnosti či Berberští piráti*. Vyzkoušet můžeme 5 mechanických atrakcí, ze kterých musíme zmínit obrovskou dřevěnou horskou dráhu *Grand Splash, rychlík el Tren rápido, Los rápidos a Tizonu*, horskou dráhu, která je umístěna na prostoru o rozloze téměř 18.000 metrů čtverečních. Na této atrakci jedou pasažéři zavěšeni na kolejnicích, místo aby po nich kroužili. K těmto atrakcím musíme ještě připočítat *Synkope*, která představuje skutečnou zkoušku odvahy všech pasažérů a dohání je až k mdlobám. Je umístěna v části nazvané *Řecko*, její rychlost dosahuje 100 kilometrů za hodinu, každou jízdu absolvuje 40 osob, pohybuje se ve výšce 35 metrů a na každou stranu opisuje úhel 120°. Dále můžeme vyzkoušet i devět nemechanických atrakcí. Park Terra Mítica je jediným světovým tematickým parkem, který může najednou navštívit až 11.600 osob.

Pokud na centrálním kruhovém objezdu zvolíme výjezd Terra Mítica, jedna z cest nás poté dovede až k parku Terra Natura. Ten představuje přírodní oblast o rozloze více než 320.000 metrů čtverečních, kde můžeme obdivovat přes 1.500 zvířat v jejich přirozeném prostředí. Ve scenériích, které znovu utvářejí geologii, floru a faunu vlastní každému zde shromážděnému druhu.

Oblasti América (el Aire - vzduch), Asie (la tierra - země), Evropa (el Mare Nostrum – Naše moře) a Pangea (el fuego - oheň) nám umožní rozjímat mezi zvuky odrážejícími každé jednotlivé prostředí. Můžeme zde pozorovat faunu od asijských krokodýlů, plujících na hladině či ponořených, až po slony, nosorožce a tygry mezi bambusy a kaučukovými stromy, divoké ptáky a mravenečnický, kapucíny, krajty tmavé, leguány, oceloty a jaguáry plížící se mezi palmami a dalšími americkými stromy. Na území věnovaném Evropě můžeme pozorovat muflony, labutě, čápy, jeřáby, daňky, srnce a pod vodou rejnoky, kraby poustevníky nebo okouny mořské. To vše mezi architekturou typickou pro každý kontinent jako např. mayské, hindské nebo řecké chrámy, osady Rajasthanu, koloniální Ameriky či Egejského moře. Na každém z míst probíhají i představení zapadající do místního koloritu např. let Indiánů kmene Titinac, kteří se z 25 metrů vysokého sloupu vrhají do prázdna. Poutavé jsou i řecké tance na modravých náměstích vesnic, starobylé indické dřevařské tábory, kde můžeme obdivovat spolupráci lidí a slonů. Na Pangee značí sopka začátek cesty, která také odráží počátek života na naší planetě. K dokonalému dojmu z návštěvy nám poslouží typické restaurace s tradiční kuchyní místa, na kterém se nacházejí, obchůdky se suvenýry a místa sloužící k odpočinku a osvěžení. Ke koupání ve vlnách vybízí oblast „Mare Nostrum“. Vyzkoušet si zde můžeme hydroterapii, tzv. vodní postel či sjíždění křivolakých tobogánů o délce až 122 m sdílené s rejnoky a žraloky. Sjedeme-li z ulice Avenida de Mediterráneo a zahneme-li doleva do ulice Avenida de Severo Ochoa, dostaneme se k parku Parque Marino Mundomar.

Zde nalezneme 500 exemplářů zvířat různých druhů jako například mořské želvy, plameňáky, tuleně, exotické ptactvo, netopýry, opice a leguány. Dostaneme tak možnost poznat vodní zvířenu z rozdílných částí světa. Projdeme si zde místa věnovaná tučňákům a mývalům. V akváriu o objemu 40.000 litrů, určenému pro 600 ryb 50ti rozdílných druhů, budeme moci mimo jiné sledovat pod vodou lachtany a delfíny.

Před Parkem Mundomar leží vodní park Agualandia. Ten je pro svých více než deset tobogánů a atrakce „Big Band“ a „Splash“ považován za jeden z nejvýznamnějších světových vodních parků. Na obou místech jsou k dispozici atraktivní restaurace a promenády. Navíc tu byla vytvořena nová zóna vodních masáží a relaxace. Muzea, diskotéky, zábavní místnosti, discobary a živá hudba na ulicích umožní každému, kdo se nachází na tomto místě, prožít rušnou a zábavnou noc. Ocitl se totiž v nejnavštěvovanější turistické destinaci v celém Španělsku. K uspokojení španělských turistů nabízejí krajská střediska všech regionů svou kuchyni a typická představení. Proto má Benidorm nejnaplněnější kalendář oslav v celé oblasti Comunidad Valenciana.

Ke sportovnímu vyžití je určen palác **Palacio de los Deportes** L'illa de Benidorm stojící u vjezdu na AP7. Jsou v něm umístěny dva bazény, 6 basketbalových hřišť, 6 volejbalových hřišť, 2 hřiště na házenou, 2 fotbalová hřiště, 4 tenisové kurty, 4 hřiště na hru zvanou paddel a jedno na sálový fotbal. Je zde umístěno i nejdelší hřiště na hru zvanou „pelota valenciana“ v celé autonomní oblasti (84 metrů). Hřiště je navrženo podle původní tradice, tak jak se „pelota valenciana“ hrávala ve vesnických ulicích.

Cestou Camino de Altea po CN-332, ubírající se souběžně s pobřežím, se můžeme uchýlit k pláži **Playa del Albir**. Pláž je přimknutá k pohoří Sierra Helada a náleží k **městu Alfaz del Pí**, pojmenovanému takto podle borovice. Tu zde v roce 1786 vysadili místní obyvatelé jako výraz nezávislosti na městu Polop. Centrum města Alfaz de Pí bylo vystavěno během útěku před útoky Berberů, kterým museli čelit

v původním sídle na pobřeží (Albir). Celých 70% z jeho 16.000 obyvatel netvoří Španělé. Každým rokem tu probíhá festival Festival de Cine. Bulváru Paseo Marítimo na pláži Playa Albir se říká „Paseo de las Estrellas“ - bulvár hvězd. Na zemi jsou totiž umístěny hvězdy se jmény všech slavných, kteří se zúčastnili soutěže (el Certamen).

V Alfaz del Pi se pěstuje a stáčí do lahví mimořádné víno značky „Mendoza“. Vlastnosti tohoto vína získávají uznání i na mezinárodních soutěžích. Odtud můžeme do Altey dojet po návratu na silnici CN-332 nebo k ní pokračovat po téže. Do Altey zevnitř. Z Benidormu (Avda. De Beniardá) se můžeme vydat na výlety i po okruhu, který nás po silnici CV-70 zavede k městu Guadalest. Budeme projíždět kolem města **La Nucía** (10.000 obyvatel) se slavným nedělním bleším trhem, kolem města **Polop** (2.400 obyvatel) ve stínu hory Ponoch s výškou 1.181 metrů nad mořem. Z ní vyvěrá pramen složený z 221 přítoků s vzácnou vodou. K vidění tu je uzavřený hřbitov a všudypřítomné vzpomínky na prozaika Gabriela Miró. Ten v této lokalitě pobýval několik let. Před příjezdem do **Castell de Guadest** spatříme osobitou a jedinečnou zvonici vystavěnou na skále. Je symbolem druhého nejnavštěvovanějšího místa celého Španělska po muzeu Museo del Prado. Mezitím, co budete procházet mezi nepřeborným množstvím obchůdků se suvenýry (ty z tohoto místa dělají úplnou tržnici), byste neměli opomenout navštívit Obecní úřad, dům Casa de los Orguña a šest místních muzeí.

Doplňující články

1.

La Santa Faz

K otevření katedrály La Santa Faz jsou nezbytné dva klíče uložené na radnici v Alicante a dva v kapitule sesterské katedrály San Nicolás. Katedrála se otevírá pouze jednou za rok u příležitosti pouti. Po příchodu starosty, městského zastupitelstva a osob nesoucích klíče bývá otevřena Komůrka (El Camarín). Tyto osoby poté, co generální tajemník města přečte Listinu předávající plnou moc, odevzdají klíče dvěma čestným strážcům, kteří se od onoho momentu nemohou od Svaté Relikvie vzdálit a ručí za její opětné navrácení na místo v původním stavu.

Podle tradice se plátno s obtisknutou Kristovu tváří do San Juanu dostalo roku 1489. Přinesl jej farář putující z Říma. Modlíci se vesničané jej během dlouhého sucha chtěli donést do kapličky Los Ángeles. Když procházeli kolem propasti Lloixa, plátno ztěžklo a v ten samý okamžik vytryskla před již zmiňovanou kapličkou z oka tváře otištěné na plátně slza. Mnich Benito de Valencia, který onu Relikvii nesl, s ní povstal, aby udělil požehnání. Mezitím se na nebi zjevily tři obrazy věže Santa Faz a jemný déšť učinil přítrž období sucha.

2.

Obrana pobřeží

Santa Faz zosobňuje to, co bylo kdysi nazýváno oblastí La Huerta de Alicante. Tato oblast se rozkládala na území 4 měst a byla napájena vodami bažiny Tibi. Během šedesátých let šestnáctého století zde byly na její obranu před útoky berberských pirátů vystavěny strážní věže. Piráti do těchto míst přijížděli v 16. století za turecko-otomanského povstání proti evropskému císaři. K jejich nájezdům dopomohl i vznik států v severní Africe, kde se tyto skupiny pirátů vytvářely. K městům tak bylo kvůli zajištění bezpečí připojeno 23 těchto věží. Jako

přístřeší pro osadníky zde byly v 16.století vybudovány venkovské domy. V současnosti je možné navštívit pouze domy v Abril, San Juan, Peñacerrada a ve městě Mutxamel. Mnohé z nich jsou lehce rozpoznatelné už ze silnice. Všechny jsou si totiž podobné – rozsáhlá předsíň, prostor obývaný osadníkem a jídelna spojená s kuchyní. Od domu je oddělen vinný sklep a tzv. „*cambra*“, neboli stodola sloužící k uskladnění sklizených plodin, náradí a zemědělských strojů. V některých domech se počítalo i se soukromou modlitebnou a některé mají přidruženou věž. Existovaly i mnohé další formy uspořádání. K těm, o kterých jsme již mluvili patří ještě domy obranné. Typickým produktem alicantského kraje se stalo víno z oblasti Fondillón. Mezi 16. a 19.stoletím si vydobylo slávu na různých evropských královských dvorech.

3.

Río Seco

Zemědělská oblast La huerta de Alicante byla zavlažována řekou Monnegre. Tato řeka je nazývána „Seco“ neboli „Suchá“ od té doby, co byly její vody zadržené nádrží Pantano de Tibi, nejdéle fungující nádrží v Evropě. Nádrž Pantano byla vystavěna na žádost osob starajících se v tomto regionu o zavlažování. Tyto osoby jsou dnes i jejími správci. Na zavlažování této oblasti se přes kanál Levante podílely také přítoky řeky Segura a všechny studny postavené zde v letech 1593 až 1923 respektive 1909 ve Villeně.

Arabové navrhli pro tuto oblast v rozlehlém korytu řeky Seco závlahový systém. Zdejší kraj jim dával vinnou révu, mandle, svatojánský chléb, fíky a kavylovec přepevný. V řečišti pak byly vystavěny tři splavy či hráze určené ke snižování a navyšování průtoku vody určené k zavlažování. Výstavba proběhla v letech 1590 až 1700. Její pozůstatky můžeme nalézt ve městech Mutxamel, San Juan a El Campello. Dále bylo vystavěno dalších 16 druhotných hrází. Prospěšnost závlahy byla později potvrzena Alfonsem X. úpravou

v souhrnném systému rozdělení, který přetrval dodnes a proud vody je tak usměrňován pomocí různých vodních děl.

4.

Turrón a domácí zmrzlina

Turrón je tradiční vynikající španělskou sladkostí, na které si pochutnává nejen více než 300 milionů španělsky mluvícího obyvatelstva. Za svůj původ vděčí arabské kultuře. Skládá se ze dvou hlavních surovin, které se v tomto kraji odedávna pěstovaly – medu a mandlí. Od 16. století byl turrón samotnými výrobci a obchodníky na koňských povozech rozvezen do dalších oblastí. Mezi původní druhy turrónu patří turrón „Jijona“ (vyráběný z mleté směsi medu a mandlí, tzv. „blando“ – měkký) a turrón „Alicante“ (tvrdý, vyráběný z celých pražených mandlí a medu, stejně jako císařský dort). V Jijoně existuje 35 továren vyrábějících turrón. Ty kromě již zmíněných druhů, produkují také turrón guirlache, yema, polvorones a bezpočet dalších cukrářských výrobků, které se tradičně jedí o Vánocích. Aktivním obyvatelům Jijony se podařilo ovládnout také odvětví výroby domácí zmrzliny. Po začátku velikonočních prázdnin 3 000 z nich putuje do podniků ve všech španělských městech nad deset tisíc obyvatel a do nejdůležitějších evropských velkoměst, aby bylo možné zmrzlinu podávat v její tisíci a jedné variantě. Kvalitu vyvážených výrobků a průběh každoročního veletrhu „Gelat“ kontroluje Regulační komise se sídlem v Jijoně. Tento veletrh je pořádán v IFA (International Franchise Association – Mezinárodní sdružení frančíz) Alicante. Úkolem Regulační komise je starat se o to, aby všichni měli k dispozici materiály potřebné pro podniky.

5.

La Illeta

Ostrov La Illeta byl původně poloostrovem, který byl od pobřeží v 11. století oddělen zemětřesením. První výstavba byla na tomto území zaznamenána ve 3. tisíciletí před Kristem. Místní obyvatelé žili

v malých chatrčích kruhového půdorysu. Znovu obydleno bylo toto místo v době bronzové. V druhém tisíciletí před naším letopočtem tu žila kultura Argar (pohřby mrtvých spolu se šperky a charakteristickými železnými předměty). V pozdní době bronzové byly do zdejší skály vytesány dvě velké nádrže na vodu obestavěné zdmi s dodnes viditelnou stavbou kanálů. Illela byla i nadále obývána až do příchodu Iberů (5. století před Kristem). Výjimkou byla období jejího opuštění. Iberové zde vystavěli město uspořádaného vzhledu s širokými ulicemi, velkými budovami a dvěma chrámy a zařízeními sloužícími k úpravě zemědělských výrobků, uchovávání ryb a výrobě amfor. Podpořili tak bohatý obchod s Řeckem a Kartágem. Od třetího století před Kristem byla Illeta neobydlená. Znovu ji objevili až Římané v prvním století, ve kterém zde založili zemědělské město s malými lázněmi a vystavěli systém vodních nádrží vytesaných do skály. Ty byly využívány jako sádky ryb. Vznik těchto nádrží lidová představitelství připsala maurské královně. Naposledy byl ostrov obýván v jedenáctém století. Žilo zde islámské obyvatelstvo, po kterém zde ale nezůstala žádná viditelná výstavba.

6.

Národní park las Salinas de Santa Pola

Solné laguny a prostranství, které jsou dnes součástí mokřadu Hondo, tvořily velkou bažinatou oblast. Dnes je známá jako *Albufereta de Elche*. Tato oblast zabírá celou nížinu Campo de Elche. Národní park se rozprostírá na ploše 2 496 hektarů a jako celek jej lze pozorovat ze silnice CN-332. Odtud si můžeme vychutnávat pohled na ohromnou koncentraci bahenních ptáků a nádherné růžové zbarvení tůní s velkým obsahem soli.

7.

Santa Pola

Od roku 1986 vzrostl počet obyvatel města Santa Pola o celých 126%. V roce 2003 zde žilo 30 000 osob. Zdejší ubytovací kapacita je jednou

z jeho předností. V šesti hotelech, 27 000 apartmánů a jednom kempu může být ubytováno až 111 000 osob.

8.

Tabarca

V přístavu může započít naše cesta na ostrov Tabarca. Motorové čluny, které Santa Polu s ostrovem spojují, odsud mají pravidelné odjezdy. Plavba je krátká. Místní vody se díky bohaté zvířeně staly Námořní rezervací. Ostrov Tabarca je středem souostroví skládajícího se z ostrovů La Cantera, La Galera a La Nao. Na jihu ostrova se otevírá jeskyně Cueva del Lobo Marino, která byla úkrytem tuleňů středomořských. Přes její severní bránu, bránu La Puerta de Alicante, vstoupíme do vesnice, která je jedinečným španělským ostrovním městským celkem. Je geometrického tvaru, který se rozprostírá kolem osy vedoucí z jihu na sever. Tato osa prochází i bývalým Guvernérovým domem, dnes již moderním hostelem a kostelem, který se skládá z jediné lodě bez křížové klenby. V úzkých ulicích se nacházejí místní lidové domy, které si ve většině případů zachovávají svou původní strukturu navrženou architektem Méndezem. Ten v roce 1770 řídil výstavbu města. Největším objektem na ostrově je věž San José, kamenná třípodlažní tvrz s patiem, celami a místnostmi pro mužstvo. Ostrov Tabarca je typickou ukázkou alicantského pobřeží a vyzývá k dalšímu poznávání Středomoří. Pro završení naší návštěvy nesmíme opomenout návštěvu místních restaurací a okusit vynikající chuť mořských plodů, ryb ze zálivu a oblíbených úprav rýží „abanda“ a „caldero“.

9.

Vyjížďka k vrcholům

Pro zájemce o turistiku je tu okruh Ruta del Valle del Amadoria, který vede po silnici směrem k městu Orxeta bažinou Pantano del Amadorio o rozloze 1 500 m³, stoupaje k vesničce Finestrat pod vrcholkem Puig Campan. Tento vrcholek je s nadmořskou výškou 1.406

m a přezdívkou „Tajo de Roldán“ symbolem oblasti Marina Baja. Čtyřhodinový výstup na jeho vrcholek skýtá možnost obdivovat velkolepou krajinu oblasti v okolí měst Sella a Relleu. Právě v této lokalitě Arabové rozmístili podél řeky Amatorio důmyslná zařízení poháněná vodou. Nalezneme tu také kostel San Jaime (17.století), který se pyšní nejstaršími zvony v kraji a hradbami arabského hradu. Po příjezdu do přístavu Porto Tudons se ocitneme u Safari Parku Aitana. Park o rozloze dva miliony metrů čtverečních a nadmořskou výškou 1.000 metrů je nejvýše položeným parkem v Evropě. Sedmikilometrový okruh automobilem nás proveze mezi tygry, lvy, žirafami, velbloudy, slony a ostatními zvířaty žijícími v částečném zajetí v parku s celkem 500 exempláři zvěře. Můžeme se zde vydat po naučných pěších stezkách v tzv. „El Arca de Noé – Noemově arše“ s centrem pro záchranu ohrožených druhů iberské fauny. Odtud můžeme dojet až na vrcholek pohoří Sierra Aitana s nadmořskou výškou 1.558 metrů. Tato nadmořská výška z něj dělá nejvyšší vrcholek v oblasti Comunidad Valenciana. Jsou na něm umístěny vysílače rádia, televize a letectva.

10.

Vyjížd'ky na moře

Z benidormského přístavu je možné absolvovat vyjížd'ku na moře k ostrovu Isla de Tabarca (od 11 do 17:15 hodin každý čtvrtek a neděli) 23, na tržišťátko ve Villajoos (od 11 do 16 hodin, 16), do Calpe, přístavu a Peñón de Ifach, denně kromě nedělí (od 12 do 17:30h), 18m, na tržišťátko v Altee (od 10 do 16h, úterý, 16). A každou hodinu do Podmořského světa (Mundo Submarino) v ponorce „Aguascope“ (12), také s návštěvou ostrova. Tel. 965 850 052. www.buzon@excursionesmaritimasbenidorm.com

11.

Benidorm

Benidorm, se se svými 68 tisíci obyvateli, pyšní ubytovací kapacitou pro 400.000 turistů ve svých 142 hotelích s 35 000 místy, s 18 000 místy v 5.204 aparthotelech a v 10 kempech s 5 000 místy. Další možnost ubytování představuje nespočet budov apartmánů určených ke krátkodobému pronájmu se 135.000 místy. O toto vše se stará 72 cestovních kanceláří. Není tedy překvapením, že zdejší turismus tvoří celých 40% z celkových zisků z turismu na pobřeží Costa Blanca. V červenci 2005 zde přenocovalo 1,1 milionu lidí. Obsazenost tehdy dosahovala 89,6%. Od roku 1986 tu byl zaznamenán nárůst populace, o celých 97%. V roce 2003 tu žilo 66.000 obyvatel.

12.

Pohoří Sierra Helada

Pohoří Sierra Helada představuje dominantu a ochranu města. Park El Parque Natural de La Sierra Helada, o rozloze 800 hektarů, je zajímavým přírodním místem zvláště díky své izolaci a blízkosti k moři. Dostaneme se k němu z konce pláže Playa de Levante přes Rincón de L'Oix. Park je protkán silnicemi a prašnými cestami. Přestože v něm bylo vysazeno mnoho stromů, můžeme v něm i nadále nalézt původní rostlinstvo, které jej historicky utvářelo. Uvidíme zde fosilní duny a mořské ptactvo (např. burňáček malý, kormorán chocholatý a racek Audouinův). Rozprostírá se souběžně s pobřežím směrem severovýchod – jihovýchod. Měří 6 km na délku měřeno mezi mysem Punta Bomrarda nebo Punta Albir a mysem Punta del Pinet. Nejvyšší nadmořská výška tu dosahuje 438 metrů. Pohoří je zde složené z 300 až 400 metrových strmých svahů a malých zátok. Do mysu Punta Bombarda je zapuštěn maják Altea a v jeho okolí jsou patrné zbytky strážních věží, stejně jako je tomu v Les Caletes. V mořských svazích jsou početné jeskyně tvořené mořskou erozí, např. jeskyně Cova de la Dona nebo Cova de la Pila.

13.

Terra Natura dává jméno Nadaci pro ochranu, výzkum a vzdělávání v oblasti životního prostředí. Otevřeno je tu celý rok od 10 do 20 hodin (v létě až do 22 hodin). Vstupné je 20 euro.

Komentář k překladu

1. Analýza originálu

1.1. Funkční charakteristika textu

Překládaný text lze charakterizovat jako text současný, psaný, monologický a připravený. Převažuje zde slohový postup popisný. Základní funkcí tohoto textu je funkce informativní. Velkou roli zde ale hraje i funkce persvazivní neboli přesvědčovací. Hlavním tématem knihy je španělská oblast Alicante. Průvodce ať už po jakékoli zemi bývá psán funkčním stylem primárně publicistickým (novinářským). Právě jeho charakteristice bych se teď ráda podrobněji věnovala.

Publicistický styl jako jeden ze stylů objektivních (objektivní styly se mohou lišit podle funkce nebo podle formy projevu, individuální styl bývá obvykle podřízen příslušnému stylu objektivnímu) je charakterizován jako styl novin a jiných hromadných sdělovacích prostředků, včetně rozhlasu i televize, a jiných textů, jejichž účelem je adresáta přesvědčovat. Má tedy i funkci persvasivní. Na rozdíl od funkce informační funkci persvazivní (získávací) ustálenost a setrvávání na automatizovaných modelech této komunikace nevyhovuje. Těmito prostředky jen těžko podnítíme zájem čtenáře. Je tedy vhodné využít záměrného a cílevědomého porušení modelovosti.

Publicistický styl patří mezi styly objektivní, ale mnohem výrazněji než ostatní styly ovlivňují výběr a textovou integraci výrazových prostředků. Kritériem k jejich vymezení je komunikační funkce, kterou plní. Publicistické funkci (zpravodajské, úvahové, interviewové, persvazivní) odpovídá funkční styl publicistický (zpravodajský, úvahový, interviewový, přesvědčovací).

Větší pozornosti se publicistickému stylu dostává v knize *Současná česká stylistika*¹. Velmi zajímavé je hned úvodní osvětlení základních pojmů týkajících se publicistického stylu. Prvním pojmem, kterému je tu věnována pozornost, je pojem „žurnalistika“. Tu lze vymezit jako činnost hromadných sdělovacích prostředků. Dále se takto nazývá obor zabývající se touto činností. Publicistika je také často chápána jako žurnalistická činnost v hromadných sdělovacích prostředcích, která slouží k informaci o aktuálních otázkách a problémech a snaží se je komentovat. Žurnalistická sféra je stylově velmi různorodá. Autor proto opomíjí její charakteristiku z hlediska subjektivního vyjadřování a věnuje se typovému rozrůznění žurnalistiky jako komunikační sféry.

Pro žurnalistiku byl pro její specifičnost vyvinut zvláštní vyjadřovací styl – styl publicistický. Představuje zobecněné a nadřazené označení pro všechny žurnalistické texty. Ty mají kromě funkce informativní také funkci persvazivní, působící a ovlivňovací. Charakteristice tohoto stylu se i v současnosti věnuje mnoho lingvistů, např. J. Bartošek (ten upozorňuje na neadekvátnost termínu publicistický styl), M. Jelínek, H. Srpová (tito se termínu publicistický styl podřídili). Podle M. Jelínka je možno publicistický styl dělit dále na styly zpravodajský, úvahový, interviewový a přesvědčovací (Jelínek, 1996). Publicistický styl je pro množství možností jeho využití nesmírně bohatý. Zahrnuje velké množství slohových útvarů, např. informativní, získávací a ovlivňovací. Široký tematický záběr celé žurnalistiky je pro tuto sféru příznačný. Vzhledem k dvojakosti formy jej lze dělit také na publicistický styl textů psaných a mluvených. Mluvená publicistika je reprezentována publicistickými pořady vysílanými televizí nebo rádií. Publicistický styl je tu dále charakterizován jako styl dynamický. Záznamy pořízené na počátku dvacátého století, nebo jen srovnání současné publicistiky s publicistikou psanou před rokem 1989, nám ukazuje, jak rychle se

---

¹ ČECHOVÁ, M., Krčmová, M., Minářová, E. *Současná stylistika*. Praha: ISV, 2003. ISBN 80-86642-00-3.

publicistický styl vyvíjí. Jeho typické znaky se dají dobově určit velmi přesně. Jeho podoba totiž vždy odpovídala době a velmi citlivě se jí přizpůsobovala. Je tu cítit velká změna. Dnes již publicistický styl nezavání archaismy a nadneseností. Na jedné straně přibývá odborného a profesního vyjadřování, na druhé straně je hovorovější, zvláště ve zpravodajských útvarech a v komunikátech rozhlasových a televizních.

Mezi hlavní prostředky, které publicistický styl využívá patří – obrazná vyjádření, metaforika, výrazy módní, frazémy a jejich modifikace (publicismy), atd.

1.2. Autor textu

Autorem textu je Luis Seguí Asín narozený 9. června 1944 v Alicante (Španělsko). Vysokoškolské vzdělání získal v oborech Filosofie, Literatura (Universidad de Murcia, 1967) a Informační vědy (Universidad Complutense. Madrid, 1970). Pracoval v Národním španělském rádiu (Radio Nacional de España), v Madridu spolupracoval s televizí Televisión Española. V nakladatelství Everest publikoval mnoho turistických průvodců.

V současnosti působí jako nový president Alicantské organizace novinářů a turistických spisovatelů (Asociación Alicantina de Periodistas y Escritores de Turismo AAPET). Seguí tak ve funkci po dvanáctiletém působení nahradil Juana Díaze Ortuña.

Mezi jeho další publikace patří:

"Monografías Alicantinas". "El Puerto de Alicante: razón de ser de la ciudad". Ayuntamiento de Alicante. 1979.

Visita Alicante y su Provincia. Editorial Everest. León, 1998.

Guía Turística CEPESA de España y Portugal. Editorial Everest. León, 1998; 1999; 2000; 2001

Alicante y su Provincia. Editorial Everest. León, 2001.

Miniguía de Benidorm. Editorial Everest. León, 2001.

Recuerda Alicante. Editorial Everest. León, 2002; 2004

Guía Turística Everest de España y Portugal. Editorial Everest. León, 2002; 2003; 2004; 2005

Recuerda Benidorm. Editorial Everest. León, 2003

Visita a la Provincia de Alicante. Editorial Everest. León, 2005.

Recuerda Costa Blanca. Editorial Everest. León, 2005.

Reportajes sobre viajes en RNE y en diversas publicaciones periódicas especializadas.

1.3. Adresát textu

Publikace *Alicante y su provincia* je určena široké veřejnosti. Primárně je text adresován španělsky mluvícím čtenářům. Průvodce nebyl doposud přeložen do češtiny.

1.4. Jazykové prostředky

Jak jsem již uvedla, mezi hlavní prostředky, které publicistický styl využívá, patří – obrazná vyjádření, užití metafor, výrazy módní, frazémy a jejich modifikace (publicismy), atd. Cestovní průvodce sice

spadá pod tento žánr, ale užití těchto prostředků je v něm značně omezené. Málokdy je tu pro něj vyčleněn prostor, což je logické. Snad jediným místem, kde je možné tyto prostředky nalézt, jsou doplňující články umístěné po stranách průvodce. I ty jsou ale většinou psány bez zcela objektivně bez subjektivního zabarvení. Text originálu je spisovný. Spisovnost jsem tudíž zachovala i v textu překladu.

1.5. Výstavba a členění textu

Co do výstavby a členění textu byla kniha rozdělena do několika hlavních kapitol. Text, který jsem si vybrala pro překlad pocházel z kapitoly *Alicante provincia*. I tato kapitola byla dále dělena na menší podkapitoly v závislosti na tématu (Santa Faz, starobylý kraj a blízké hory, Pláže, Přímořská krajina). Toto hlavní téma dále zastřešuje jednotlivé části kapitoly, které jsou zvýrazněny tučnými nadpisy. Samotný text je velmi ucelený. Na okrajích jednotlivých stránek nalezneme v rámečcích ještě určité zajímavosti. Ty chtěl autor zmínit, avšak bylo obtížné je začlenit do textu samotného. Nalezneme v nich informace a upřesnění týkající se historie, ale například i otevírací doby různých organizací, či jízdni řády výletních lodí.

1.6. Intertextualita

V mnou překládaném úseku knihy se autor neodvolává na jiné texty, ani zde nedochází k citování jiných autorů.

2. Překladatelské problémy na různých jazykových rovinách

2.1. Lexikální rovina

Jak logicky vyplývá z přirozené povahy překládaného textu (turistický průvodce), není překvapením, že je doslova přesycen toponymy (místní jména a místní názvy). Strategie, kterou jsem při jejich překladu zvolila byla podřízena identifikačnímu aspektu, který byl u tohoto typu textu stěžejní. Aspektem identifikačním je zde myšlena snadná přiřaditelnost přeloženého místního jména či názvu k objektu, který tento název pojmenovává. S ohledem na adresáta textu si nemůžeme dovolit pozměnit název natolik, aby podle něj nebylo možné snadno objekt identifikovat.

Problematikou překladu vlastních jmen se zabývali mnozí odborníci. Jednou z prvních otázek bylo již určení toho, co vlastně vůbec můžeme považovat za překlad. Někteří teoretici překladu prosazují, aby se za překlad považoval pouze překlad *sensu stricto*. Pro jiné byl překladem i překlad jazykový (New York / Nueva York), adaptace či naturalizace (London / Londres) a dokonce i transference - Carmen / Carmen (Moya 2000, s. 28ss).

Já jsem se snažila většinou ponechávat názvy v původním znění. Kvůli srozumitelnosti pro adresáta jsem do češtiny překládala pouze jména obecná obsažená ve španělském názvu. Tím jsem dosáhla srozumitelnosti a zároveň zachovala identifikační aspekt. V případech, kdy byly názvy pro českého čtenáře všeobecně známé, uchýlila jsem se k použití českého ekvivalentu. Ten ovšem musel být češtině plně automatizován.

➤ Název „*Plaza de Mar*“ (originál: druhá strana, první odstavec, první řádek, překlad: str. 8, odst. 2, řádek 1) jsem dovysvětlila obecným názvem *náměstí Plaza de Mar*.

➤ Jméno výstavy „*La Santa faz de las imágenes*“ (originál: s. 3, odst. 1, řádek 1, překlad: str. 8, odst. 3, řádek 1) jsem se rozhodla ponechat a dále jej nevysvětlovat. Vedlo mě k tomu slovo *imágenes* obsažené v názvu, které je dnes již natolik automatizované, že zajisté v každém vyvolá představu obrazů.

➤ Problém při překladu nastal při výskytu názvů měst, vesnic a obytných čtvrtí. Samotný název samozřejmě zůstal, ale bylo nutné dále specifikovat, k čemu se název vztahuje, zda se jedná o město, vesnici či název čtvrti. V takovém případě byla nutná spolupráce s mapou. (originál: s. 4, odst. 1, řádek 1, překlad: str. 10, odst. 2, řádek 2) dorazíme do města *Mutxamel*, (originál: str. 10, odst. 1, řádek 2, překlad: str. 15, odst. 3, řádek 2) směrem ke *středisku El Campello*.

➤ Za překladatelský „bonbónek“ by se dal zajisté pokládat překlad jmen svatých. Aby nedošlo k mystifikaci, bylo nutné zjistit, zda svatý v kultuře, ve které vznikl text originálu, má svůj ekvivalent i v kultuře a jazyce, do kterých je text překládán. Jelikož je těchto informací nedostatek, bylo možné shodu zjistit až nalezením shodné legendy. Ne vždy si jména plně odpovídala. Jako příklad můžeme uvést překlad jména *Santa Mujer Verónica* (originál: str. 2, odst. 1, řádek 18, překlad: str. 8, odst. 2, řádek 13).

„Svatá Veronika, učednice Páně, podle legendy provázela Ježíše Krista na křížové cestě. Aby ulevila Spasitelovi, podala mu roušku, aby si otřel krví zbrocenou tvář. Kristův obraz se tak otiskl do roušky. Sv. Veronika pak v Římě předala roušku papeži Klementovi I. Rouška je dodnes uchovávána jako vzácná relikvie, o pravdivosti legendy však nejsou žádné doklady. Papež Klement I. je historickou osobností, papežem byl v letech 91 až 97. Podle církevního kalendáře je svátek sv. Veroniky 4. února. S touto svatou Veronikou je patrně totožná sv. Veronika z Ceasaree Filipské, která se dle evangelia sv. Matouše uzdravila jakmile dotkla roucha Kristova. Tato Veronika má ovšem svátek 12. července.“

➤ *(originál: str. 23, odst. 1, řádek 9, překlad: str. 24, odst. 2, řádek 10) Montaňa rusa.* Překlad tohoto spojení jsem se snažila najít snad na všech internetových stránkách zabývajících se tematickými parky. Tušila jsem, že jde o jistou atrakci, ale na webových stránkách bylo její zobrazení tak neurčité, že opravdu nebylo možné určit, o jakou konkrétní atrakci se jedná. Ani při pokusu o doslovný překlad nebylo možné lépe určit, kterou atrakci má autor namysli. Vysvobozením byl až nález vysvětlení vzniku jména této atrakce. Až na jeho základě jsem mohla s přesností říct, že jde o horskou dráhu.

„La montaňa rusa“ neboli horská dráha vděčí za své jméno zábavě, která se během dlouhých zim vyvinula v Rusku. Zde existovaly obrovské dřevěné tobogány, které se po sněhu sjížděly na hladkých saních. Ironií je, že samotní Rusové je nazývají Amerikánskiye Gorki (rusky: Американские горки) neboli "montaňa americana". Tato zábava byla známá i ve Francii, kde k ní na nepoužívané tratě přidali vlakové vagóny. Nakonec se tato atrakce dostala i do Spojených Států Amerických, kde jí říkají Roller coaster. Patří zde mezi oblíbenou

zábavu navrženou pro koleje, zábavní a tematické parky. Ve zkratce se jedná o systém kolejí, které tvoří dráhu. Ta se zvedá a klesá ve specificky navržených kruzích. Nejznámější je asi průjezd, při kterém je člověk zavěšen hlavou dolů. Ne vždy má dráha uzavřený kruh. Takovému se říká "shuttle"). Někteří puristé ale tvrdí, že v takovém případě už se o horskou dráhu nejedná. Ne všechny atrakce, které se pohybují po kolejnicích jsou horské dráhy. Ty pravé mají většinou vozítka pro dva, čtyři či šest pasažérů, ve kterých cestující sedí. Spojení těchto vozítek je nazýváno vlakem. „

➤ *„las lamas“ (originál: str. 21, odst. 1, řádek 21, překlad: str. 23, odst. 1, řádek 16) jsou zvláštností radnice ve španělském městě Benidorm. Problém ale představoval jejich překlad. Kromě významu „lama,, = zvíře nebyl jiný k nalezení. Věděla jsem sice, že se jedná o specifický architektonický prvek, měla jsem k dispozici fotografie oné budovy, ale podle popisu nebylo možné určit v jaké části radnice je tento prvek umístěn a jak vypadá. Představovala jsem si nejdřív hliněné nebo kamenné kachle s vyrytými jmény místních občanů, ale mýlila jsem se.*

„Fasády budovy je tvořena souvislou vrstvou hliníku a skla. Druhá část venkovní fasády je tvořena mobilními skleněnými pláty umístěnými na průčelí budovy. Jsou umístěny na způsob plachtoví. Díky nim je v budově možná regulace teploty a světla. Je zde umístěn inteligentní systém, který sám vypíná a zapíná klimatizaci i osvětlení. Dochází tak k velké úspoře.“

➤ (originál: str. 4, odst. 3, řádek 4, překlad: str. 10, odst. 4, řádek 3)

Při překladu originálu jsem na razila na zeměpisný název *El Pantanet*, který jsem nemohla ponechat bez dalšího vysvětlení. Upřesnila jsem jej ještě jménem obecným *nádrž*. Věta je tak pro

čtenáře mnohem srozumitelnější. Přidala jsem i letopočet jeho výstavby k osvětlení použití slova *starobylý*.

El Pantanet es un estanque que fue construido a la entrada de la localidad en el año 1842 para acumular el agua que llegaba procedente del río Montnegre por el desvío que se producía en el azud de Mutxamel. Desde aquí se dirigía hasta el Pantanet por medio de una acequia. Este embalse fue posteriormente agrandado en el año 1847, al objeto de hacer posible el riego en la Huerta de Alicante. Posteriormente, en el año 1.882, tal y como se puede apreciar en la fachada del edificio, se construyó la casa en la que residía la persona responsable de las instalaciones, «el asuter».

➤ K malým úpravám muselo dojít i v oblasti jednotek. Při překladu doplňujícího článku (originál: str. 18, doplňující článek u pravého okraje strany, odst. 1, řádek 6, překlad: str. 32, odst. 2, řádek 3) *Excursión a las cumbres (Vyjížd'ka do hor)* jsem po konzultaci se studenty Vysoké školy báňské upravila jednotku objemu hm^3 na m^3 . Jednotka objemu hektometr krychlový není na našem území běžně užívána. Při snaze o její vyhledání na internetu jsem se s případem jejího použití nesetkala. Podle fyzikálních tabulek jsem samozřejmě převedla i příslušnou hodnotu.

➤ (Originál: Str. 2, řád. 8, překlad: str. 8, odst. 2, řádek 5)

Na straně 2 originálu jsem narazila na místo, kde nebylo zcela zřejmé, zda se doopravdy jedná o *kruhový objezd*. Představa kruhového objezdu, který zároveň překonává koryto řeky, je českému čtenáři poněkud vzdálená. Po usilovném hledání, ale mohu tuto informaci jen potvrdit. Jedná se skutečně o rozsáhlý

kruhový objezd, který překonává koryto řeky Juncaret. Již nalezení samotné řeky na mapě bylo obtížné, jelikož bychom v ní jen těžko hledali proudy vody.

➤ (Originál: Doplnující článek str. 5, řádek 2, překlad: str. 28, článek č. 2)

Právě v tomto doplňujícím článku se objevuje výraz „la huerta“, jehož překlad je problémový sám o sobě. Jako jeho základní význam je uváděno: sad, zavlažované území o větší rozloze. V tomto konkrétním případě jej nalezneme ve spojení „la huerta de Alicante“. *La Huerta de Alicante* je názvem historického regionu Comunidad Valenciana, který byl později rozdělen na *Campo de Alicante a Bajo Vinalopó*. Pod názvem La Huerta de Alicante je tento kraj zakreslen ještě na mapě z roku 1934. Autorem mapy je Emili Beüt.

Na základě tohoto zjištění jsem se rozhodla ponechávat vždy celý název *La huerta de Alicante*. Jen v některých případech jej dovysvětluji přídavnými jmény (zemědělský, atd.).

2.2. Rovina gramatiky a syntaxe

2.2.1. Polovětné vazby

Při zkoumání největších syntaktických odlišností českého a španělského textu zajisté narazíme na polovětné vazby. Ty jsou ve španělštině velmi častým prostředkem vyjadřujícím vztahy mezi větami. Jedná se o vazby s infinitivem, participiem a gerundiem. V češtině je lze nahradit různými způsoby.

Vazby s gerundiem

- (originál: str. 2, odst. 1, řádek 5, překlad: str. 8, odst. 2, řádek 2)

Superando el viaducto que corona la Estación de la Marina y el barrio de la Sangueta,...

Po průjezdu, který vévodí nádraží Estación de la Marina a čtvrti Sangueta, ...

V tomto případě jsem zvolila náhradu gerundiálního tvaru španělského slovesa použitím spojení podstatného jména a předložky, což jeho funkci plně nahradilo.

- (originál: str. 8, odst. 1, řádek 2, překlad: str.14, odst. 1, řádek 2)

...y las podemos conocer, bien desde nuestro coche, bien tomando el tranvía que, con intervalos de 30 minutos y desde la Plaza de Mar, nos llevará por ellas, hasta el Campello, siguiendo la línea litoral.

Poznávat je můžeme jak z automobilu, tak z tramvaje. Ta nás k nim dopraví v intervalu každých třicet minut. Nastoupit můžeme na náměstí Plaza del Mar. Odtud jede tramvaj stále po pobřeží až do města El Campello.

Jak je patrné, tato věta nebyla vůbec jednoduchá. Řešením, které ji trochu rozmělnilo, a tak i zbavilo krkolomnosti, bylo rozdělení do několika vět (typické při překladu ze španělštiny do češtiny). Narazila jsem zde hned na dvě gerundiální tvary. V prvním případě jsem sloveso *tomar* úplně vypustila a nahradila jej slovesem *conocer*, které mu bezprostředně předcházelo a příslovečným určením místa . V druhém případě jsem gerundiální

tvar slovesa *siguiendo* nahradila prostým přítomným časem slovesa *ubírat* ve třetí osobě jednotného čísla.

➤ (originál: str. 26, odst. 1, řádek 15, překlad: str.26, odst. 3, řádek 5)

El núcleo se construyó huyendo de los ataques berberiscos que sufrían en el antiguo pueblo situado en la costa (Albir).

Centrum města Alfaz de Pi bylo vystavěno při útěku před útoky Berberů, kterým museli čelit v původním sídle na pobřeží (Albir).

I v tomto případě jsem se uchýlila k řešení použitím podstatného jména a předložky. Řešení tohoto typu v mém překladu převládalo.

➤ (originál: str. 14, odst. 4, řádek 1, překlad: str.18, odst. 5, řádek 1)

En el Parque del Palmeral, siguiendo la Avenida de Elche, se encuentran los vestigios del antiguo Portus Illicitanus, ...

Když se vydáme dále po silnici Avenida de Elche, nalezneme v Palmovém parku pozůstatky starobylého města Portus Illicitanus ....

V tomto případě by bylo zajisté možné použít při překladu do českého jazyka přechodník (sledujíc). Toto vyjadřování je ale už poněkud zastaralé, a tak jsem se rozhodla nahradit jej slovesem *vydat se* v 1.osobě množného čísla přítomného času. Abych docílila stejného účinku jako ve výchozím jazyce, vyjádřila jsem vztah mezi větami použitím spojky *když*.

Vazby s infinitivem

- (originál: str. 2, odst. 1, řádek 5, překlad: str.8, odst. 2, řádek 2)

Superando el viaducto que corona la Estación de la Marina y el barrio de La Sangueta, a ocupar por el Palacio de Congresos.

Po průjezdu viaduktem, který vévodí nádraží Estación de la Marina a čtvrti Sanqueta, kde se nachází nový kongresový palác Palacio de Congresos, se před námi zhruba po sedmi kilometrech rozprostře široký kruhový objezd.

Tato věta zprvu vypadala jako klasická polovětná vazba se slovesem a ocupar. Záhy jsem ale zjistila, že z věty nevyplývá, zda byl již palác postaven, či se ještě staví, nebo se stavět bude. Aby nedošlo k interferenci, či chybnému překladu a následnému matení čtenáře, musela jsem si danou informaci ověřit. Palác v současnosti již skutečně stojí a je plně funkční. Všechny tyto informace ale původní věta neobsahovala. Musela jsem se tak uchýlit k explicitaci a upřesnit stádium, ve kterém se výstavba paláce nachází.

- (originál: str. 7, odst. 1, řádek 14, překlad: str.12, odst. 2, řádek 13)

..hay que beber el agua de sus fuentes, probar el delicioso pan de sus tahonas, los embutidos de sus carnicerías artesanas y el aceite virgen de su almazara.

Byla by škoda neokusit vodu z místních pramenů, neochutnat vynikající chléb z tamějších pekáren, uzeniny z domácích řeznictví a panenský olivový olej z místních lisů.

Spojení slovesného tvaru hay+infinitiv odpovídá v českém jazyce rozkazu. Jelikož jsem se ale chtěla vyhnout jeho užití

(např. je nutné, musíte,..), zvolila jsem formulaci *byla by škoda a zápor sloves v infinitivu (neokusit, neochutnat)*. Myslím, že tím došlo k zjemnění rozkazu a věta tak působí spíše jako návrh než rozkaz.

➤ (originál: str. 12, odst. 4, řádek 10, překlad: str. 17, odst. 1, řádek 6)

*Continuando por nuestra ruta divisaremos, **al descender de la Sierra de Santa Pola, el enorme Golfo** quo llegó a ser...*

*Když budeme pokračovat dále po našem okruhu, spatříme **po sestoupení** z pohoří Santa Pola obrovský záliv.*

I v tomto případě jsem nahradila spojení slovesa s předložkou *al descender* použitím podstatného jména s předložkou (pádovou koncovkou) *po sestoupení*.

2.2.2. Dělení dlouhých souvětí

Španělským specifikem jsou při porovnání s češtinou abnormálně dlouhá souvětí, která se skládají někdy až z pěti a více vět. Španělský čtenář tento rozsah nevnímá jako negativní a velký počet vět v souvětí v podstatě očekává. Pro českého čtenáře ale mohou tato dlouhá souvětí představovat problém. Znesnadňují jeho orientaci v textu. Pro lepší srozumitelnost volím ve své práci jejich dělení na menší celky (pokud je to v daném případě možné).

Do této skupiny lze dále zařadit i nekonečné výčty zabírající někdy až půl stránky. V těchto případech bohužel ale nemáme moc na výběr. Pokud se výčet týká jednoho tématu, je téměř nemožné jej smysluplně rozdělit. Věta by tak naprosto ztratila svou funkci.

➤ (originál: str. 21, odst. 1, řádek 21, překlad: str. 23, odst. 2, řádek 11)

En el centro histórico las calles Forn y Dels Gats, Los Limones, Tomás Ortuño o Parra, centran el Mercado Municipal, y desde allí, el Parque de L'Aigüera, diseñado por Ricardo Bofill, donde se asienta el Ayuntamiento, en dos amplios edificios, que tiene la singularidad de que las lamas de su Farada, orientadas automáticamente, modularán la intensidad de la luz exterior y conectarán la iluminación eléctrica sólo cuando sea necesario.

Kolem tržiště Mercado Municipal se v historickém centru soustředují ulice Forn y Dels Gats, Los Limones, Tomán Ortuño nebo Parra. Z tohoto místa se rozpíná park Parque de L'Aigüera, navržený Ricardem Bofillem, na jehož území sídlí ve dvou rozlehlých budovách radnice (Ayuntamiento). Její zvláštností jsou „las lamas“, neboli skleněné automaticky řízené pláty na jejím průčelí. Tyto pláty samy mění intenzitu venkovního světla a zapojují elektrické osvětlení pouze, je-li to zapotřebí.

V tomto případě jsem rozsáhlé souvětí obsahující výčet rozdělila do čtyř samostatných vět. Vydělila jsem tak jednotlivé myšlenky a úsek se tak stal srozumitelnějším. K dosažení viditelné provázanosti textu a logické návaznosti jsem využila tematizace rématu. Dále jsem použila i ukazovací a vztažná zájmena.

➤ (originál: str. 22, odst. 2, řádek 4, překlad: str. 24, odst. 1, řádek 3)

Paralela al Paseo, discurre por el interior la Avenida del Mediteráneo, con animadas tiendas y agradables cafeterías, y que termina en el Rincón de l'Oix, un abigarrado conglomerado de edificios y hoteles y que domina la Torre Lugano,

construcción de viviendas y apartamentos noc 42 plantas que se alzan hasta alcanzar los 220m de altura sobre el nivel del mar.

Souběžně s tímto bulvárem vede městem silnice Avenida del Meditteráneo s rušnými obchůdky a kavárnami. Končí až na rohu Rincón de l'Oix, pestrém seskupením budov a hotelů, jemuž vévodí věž Torre Lugano. Dva čtyřicetipodlažní obytná budova s byty a apartmány dosahuje výšky až 220 metrů nad hladinou moře.

Zde jsem španělské souvětí rovněž rozdělila. V českém překladu jsem jej rozmělnila do tří větných celků. Vyjádření vztahů mezi větami v českém jazyce by v takto rozsáhlém souvětí bylo velmi obtížné a poněkud krkolomné.

- (originál: str. 1, odst. 1, řádek 4, překlad: str. 8, odst. 1, řádek 3)

..desde la área metropolitana de la capital a los humedales de la Costa Sur pasando por La Marina (Alta y Baja), La Montaña...

➤ *Z metropolitní oblasti hlavního města se dostaneme až k bažinám oblasti Costa del Sur. Projedeme přes přímořskou oblast La Marina (Alta - Horní, Baja - Dolní), ...*

Jak je zde patrné, už v první větě španělského originálu jsme se setkali s rozsáhlým příslovečným určením místa v rozsahu dvou řádků. Bylo by možné zachovat stejný postup i v češtině a použít zde také příslovečné určení místa, ale věta by tak byla krkolomná a pro čtenáře málo srozumitelná. Rozhodla jsem se tedy větu rozdělit a i z důvodu větší dynamičnosti přidat slovesný tvar *dostaneme se*. Sloveso *pasando* v druhé části věty jsem ponechala. Jen jsem jeho gerundiální formu převedla na prostý oznamovací způsob (1.os.mn.č.).

2.2.3. Aktuální členění větné

K aktuálnímu členění větnému bych ráda uvedla jen několik málo příkladů, jelikož byla většina vět nějakým způsobem pozměněna s ohledem na aktuální členění větné jazyka českého. Následující příklad je tedy jen malou ukázkou těchto změn.

➤ (*originál: str. 21, odst. 1, řádek 21, překlad: str. 23, odst. 1, řádek 7*)

Kolem tržiště Mercado Municipal se v historickém centru soustřeďují ulice Forn y Dels Gats, Los Limones, Tomás Ortuño nebo Parra...

En el centro histórico las calles Forn y Dels Gats, Los Limones, Tomás Ortuño o Parra centran el Mercado Municipal...

Ve španělštině sloveso „centrar“ (soustředit, centrovat,..) vyžaduje doplnění, na které bychom se v českém jazyce ptali 4. pádovou otázkou. V českém překladu ale sloveso „soustředit“ doplníme tak, že si odpovíme na pádovou otázku 1. V českém jazyce jsem tedy použila formulaci „v historickém centru se soustřeďují ulice“.

➤ (*originál: str. 24, odst. 1, řádek 15, překlad: str. 25, odst.2, řádek 8*)

Muflones, cisnes, cigüeñas, grullas, gamos y corzos y bajo el agua, a tiburones rayas, cangrejos ermitaños o lubinas, en tierras europeas.

Na území věnovaném Evropě můžeme pozorovat muflony, labutě, čápy, jeřáby, daňky, srnce a pod vodou rejnoky, kraby poustevníky nebo okouny mořské.

Kromě přidání slovesa do českého překladu jsem ještě změnila umístění výčtu. Ve španělském originálu byl výčet začátkem věty. V překladu jsem ho umístila až na konec za sloveso.

2.3. Stylistická rovina

Určujícím stylistickým problémem, který ovšem musel být vyřešen hned na počátku překladu, byla otázka převládající osoby, do které bude text přeložen. Musela jsem se rozhodnout mezi první osobou množného čísla, druhou osobou množného čísla a zcela neosobním užitím zvrátého zájmena *se* a třetí osoby jednotného čísla – ono (formulace typu: „*je možné zabočit*“, „*zabočí se*“). V případě obrácení se k adresátovi převládalo ve španělském originálu užití první osoby množného čísla (*nos dirigimos*). Bylo nutné se vypořádat i s velkým množstvím opisných vazeb, které španělština používá. Mám teď konkrétně namysli spojení předložky a infinitivu (*antes de llegar*). Většinu těchto spojení jsem překládala užitím první osoby množného čísla (např. „*než dorazíme*“, - nahrazení gramatickou větou) nebo nahrazením slovesa podstatným jménem („*před příchodem*“, - nahrazení příslovečným určením). Tato možnost ale nebyla vždy možná, aniž by došlo k určitému posunu.

Rozhodla jsem se tedy pro užití první osoby mn.čísla. Tento plurál je nazýván plurálem autorským (neboli skromností). Za variantu autorského plurálu se považuje i styl, v němž je množné číslo použito jako inkluzivní plurál, čímž vyjadřuje solidaritu (sounáležitost) autora s adresátem textu, jenž je zahrnut do pojmu „*my*“. Proto je také tato osoba vhodná pro psaná průvodců, jejichž autor tak vytváří iluzi, že

danou cestu či okruh prochází spolu se čtenářem dané publikace. Dále je toto použití běžné u písemných i ústně předávaných návodů, instrukcí a pravidel. Užitím této osoby plurálu je autor zahrnut mezi své čtenáře, nad které se tak nevyvyšuje, ale pohybuje se s nimi na jedné rovině. Formu "my" lze mimo konvenci autorského plurálu užít pro kontakt s jednotlivým čtenářem, případně pro zapojení celého společenství lidí.

2.4. Grafické prostředky

V textu originálu autor nešetřil grafickými prostředky. Pro zvýraznění zeměpisných názvů v textu používal tučné písmo a k odlišení nějakého specifického místního názvu kurzívu. Oba tyto prostředky zůstaly zachovány i v textu překladu.

Závěr

Jak jsem již v úvodu zmínila, pro svou bakalářskou práci jsem si na radu vedoucí své práce zvolila text z turistického průvodce po Alicante. Z počátku se výběr textu jevil jako ideální a jeho překlad jako poměrně snadný. S pokračujícím překladem ale vypluly na povrch jednotlivé problémy spojené právě s překladem tohoto druhu textu. Krom problémů, které vyvstaly na jednotlivých rovinách textu, mne během celého překladu provázal problém, který zapříčinila má neznalost dané oblasti. Zprvu jsem doufala, že právě díky té nebudu mít tendenci do textu vnášet další informace, které do textu nepatří. Neznalost popisované oblasti ale určitě výhodou nebyla. Text originálu byl doslova přesycen místy velmi specifickými, pro jejichž adekvátní překlad by bylo nejvhodnější do dané oblasti jet a místo navštívit. Bohužel jsem tuto možnost nemohla využít, a tak jsem se pokusila většinu informací dohledat na internetu. Ve většině případů bylo hledání úspěšné, ale na několika místech byl překlad natolik dvojaký, že bylo nutné se pro jednu možnost překladu jednoduše rozhodnout. Velkou komplikací byly i zeměpisné údaje, které přesně popisovaly naše putování po oblasti. Myslím tím hlavně velmi konkrétní situace na křižovatkách a místa, kde bylo popsáno komplikované odbočování a sjíždění z komunikací. V těchto situacích jsem si musela vypomoci užitím internetové služby Google Earth a Google Maps, která mi pomohla si místo podrobněji prohlédnout.

Na rovině lexikální jsem popsala několik řešení, která jsem použila při překladu *Vlastních jmen zeměpisných*. Postupovala jsem samozřejmě v souladu se zachováním identifikační funkce, pro čtenáře turistického průvodce zcela zásadní. Jelikož je mnou překládaný text určený českým čtenářům, přistupovala jsem k dovysvětlování pomocí jmen obecných, kterými jsem doplnila vlastní jména zeměpisná. Na rovině gramatiky a syntaxe jsem uvedla příklady překladu polovětných vazeb a několik příkladů rozdílnosti v aktuálním členění větném českého a španělského jazyka. Na rovině stylistiky jsem se věnovala

problematice výběru osoby, ve které je průvodce psán a kterou se autor obrací na své čtenáře.

I přes mnohé záludnosti, na které jsem během překladu tohoto textu narazila, pro mne tato práce byla velkým přínosem. Mým hlavním cílem během celého překladu bylo vyvarovat se nežádoucím interferencím a zachovat a čtenáři mého překladu zprostředkovat stejný záměr, se kterým se autor originálu obracel na své čtenáře.

Seznam použité literatury

Odborná literatura:

CUÉLLAR LÁZARO M. de C. *Estado actual de la investigación en Traducción Onomástica*. 2004. „Dostupné na internetu: <<http://europa.eu.int/comm/translation/bulletin/puntoycoma/numeros.html>>

ČECHOVÁ, M., Krčmová, M., Minářová, E. *Současná stylistika*. Praha: ISV, 2003. ISBN 80-86642-00-3.

DUBSKÝ, J. *Capítulos de estilística funcional comparada*. Praha, 1988.

GREPL, Miroslav a kol. *Příruční mluvnice češtiny*. Praha: Nakladatelství lidové noviny, 1995. ISBN 80-7106-134-4.

Kolektiv autorů Ústavu pro jazyk český. *Pravidla českého pravopisu*. Academia, 2003. ISBN 80-200-0992-2.

LEVÝ, Jiří. *Umění překladu*. Praha: Panorama, 1983. ISBN 80-237-3539-X.

Sekundární literatura:

BLESSING, Karen; KATH, Andrea. *Průvodce přírodou Španělsko a Baleáry – Cestování a kultura*. Baset, 2001. ISBN: 80-86223-28-0.

BOURBON, Fabio. *Španělsko*. Nakladatelství Knihcentrum, ISBN: 80-86054-09-8

ČAPEK, Karel. *Výlet do Španěl*. Československý spisovatel, 1995. ISBN 80-86425-53-3.

DUBSKÝ, J . Capítulos de estilística funcional comparada. Praha, 1988.

KOLEČKO, Jiří. *Průvodce na cesty – Španělské středomoří*. Freytag & Berndt, 2002.

RICHTER, Jürgen; DROUVE, Andreas. *Španělsko – Putování světem*. Praha: Vitalis, 2003. ISBN: 80-7253-133-6.

SCHAUBER, Vera; SCHINDLER, Hanns Michael. *Rok se svatými*. 2. vyd. Kostelní Vydří : Karmelitánské nakladatelství, 1997. ISBN 80-7192-304-4.

Internetové zdroje:

<http://www.cervantesvirtual.com/servlet/SirveObras/02472787547247618976613/catalogo2/200054_03.pdf>

<<http://www.converter.cz/tabulky/index.htm>>

<<http://es.answers.yahoo.com/question/index?qid=20080122214013AABAKDx>>

<http://es.wikipedia.org/wiki/Monta%C3%B1a_rusa>

<<http://www.pozemni-stavitelstvi.wz.cz/pos44.php>>

<<http://www.santafaz.com/>>

<<http://www.skyscrapercity.com/archive/index.php/t-286635.html>>

<http://torresdelahuerta.iespana.es/Recortes_Prensa/recorte_pantanet.htm>

<<http://www.via-arquitectura.net/12/12-038.htm>>